

Anonimizirana različica

Prevod

C-652/20 -1

Zadeva C-652/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

2. december 2020

Predložitveno sodišče:

Tribunalul București (Romunija)

Datum predložitvene odločbe:

28. september 2020

Tožeče stranke:

HW

ZF

MZ

Tožena stranka:

Allianz Elementar Versicherungs-AG

[...] (*ni prevedeno*) **TRIBUNALUL BUCUREȘTI** (okrožno sodišče v Bukarešti, Romunija)

ȘESTI CIVILNI SENAT

[...] (*ni prevedeno*) **SKLEP**

Javna obravnava z dne 28. septembra 2020 [...] (*ni prevedeno*) [sestava sodišča]

Registrira se pravdni postopek med tožečo stranko **HW**, tožečo stranko **MZ**, tožečo stranko **ZF** [...] (*ni prevedeno*) proti toženi stranki **Allianz Elementar**

Versicherungs-AG prek korespondenta S.C. Allianz-Țiriac Asigurări SA, ki se nanaša na odškodninski zahtevek (nepremoženjska škoda).

[...] *(ni prevedeno)* [nacionalni postopek] [...] *(ni prevedeno)* **SODIŠČE**

je sklenilo:

I. Predložitev vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z razlago člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Sodišču Evropske unije:

I. i) Dejansko stanje:

- 1 Dne 22. decembra 2017 je pokojni SZ med vožnjo vozila z registrsko oznako W-67200G, registriranega v Avstriji, zaradi prekoračitve dovoljene hitrosti in uživanja alkoholnih pijač izgubil nadzor nad zadevnim vozilom in močno udaril v električni drog. Za nesrečo je bil vsaj delno odgovoren SZ. Po nesreči je umrl tudi EY, ki je potoval kot sopotnik na desni strani voznika.
- 2 Vozilo z registrsko oznako W-67200G je v Avstriji zavarovala tožena stranka Allianz Elementar Versicherungs-AG, v skladu z zavarovalno polico [...] *(ni prevedeno)*, veljavno na dan nezgode.
- 3 Po tej nesreči so 17. februarja 2020 tožeče stranke v zadevi (mati pokojnega EY, njegov dedek po materini strani in njegova babica po materini strani) tožile toženo stranko Allianz Elementar Versicherungs-AG prek njenega korespondenta v Romuniji (in sicer družbe S.C. Allianz Țiriac Asigurări SA s sedežem v Bukarešti), da bi dobile odškodnino za nepremoženjsko škodo vsak v višini 1.000.000 romunskih levov (RON) (nekaj več kot 250.000 EUR). Sklicujejo se na obstoj izjemnega psihološkega trpljenja zaradi smrti EY in trdijo, da bi moral posredno škodo posledično kriti zavarovatelj vozila z registrsko oznako W-67200G. Tožeče stranke so se odločile, da bodo tožbo vložile pri predložitvenem sodišču v kraju, kjer je sedež korespondenta tožene stranke v Romuniji, in ne pri [sodišču], kjer imajo stalno prebivališče (stalna prebivališča tožečih strank so v okrožjih Braşov in Mehedinţi, imenovani odvetnik pa ima odvetniško pisarno v okrožju Olt).

I.ii) Vprašanje za predhodno odločanje:

- 4 Glede na to, da določbe člena 131(1)¹ in člena 1071(1)² Codul de procedură civilă român³ (romunski zakonik o civilnem postopku) [...] *(ni prevedeno)* sodišču

¹ **Člen 131. Preverjanje pristojnosti.** Odstavek (1): Na prvi obravnavi, na kateri so stranke pravilno povabljene pred prvostopenjsko sodišče in lahko podajo stališča, mora sodišče po uradni dolžnosti preveriti in ugotoviti, ali je sodišče, pred katerim poteka postopek, splošno, stvarno in krajevno pristojno za odločanje o zadevi, pri čemer v zapisniku obravnave navede

nalagajo, da po uradni dolžnosti preveri splošno, mednarodno, stvarno in krajevno pristojnost na prvi obravnavi s strankami, ki so bile ustrezno povabljene in lahko podajo stališča, pri čemer v zapisniku obravnave navede tudi pravne podlage za pristojnost, so upoštevne določbe člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012⁴ [...] *(ni prevedeno)*, ki določa: *[z]avarovalnica s sedežem v državi članici je lahko tožena: (...) v drugi državi članici v primeru tožb, ki jih vložijo zavarovalec, zavarovanec ali upravičenec iz zavarovanja, pred sodiščem v kraju, kjer ima stalno prebivališče tožnik (...)*

- 5 Ta določba se obravnava v zadevnem primeru, ker ima zavarovalnica (tožena stranka) sedež v eni od držav članic Evropske unije (Avstrija) in so jo upravičenci iz zavarovalne police (tožeče stranke) tožili v drugi državi članici (Romunija). Uporaba te določbe izhaja tudi iz rešitve, ki jo je Sodišče sprejelo v zadevi C-463/06 [FBTO Schadeverzekeringen], v kateri je bilo glede določbe Uredbe (ES) št. 44/2001⁵, ki je navedena v Uredbi (EU) št. 1215/2012, navedeno: *(...) napotilo iz člena 11(2) Uredbe št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki napotuje na člen 9(1)(b) iste uredbe, [je treba] razlagati tako, da oškodovanec lahko vloži tožbo neposredno proti zavarovalnici pred sodiščem kraja svojega stalnega prebivališča v državi članici, če je taka neposredna tožba dopustna in če ima zavarovalnica sedež na ozemlju države članice.*
- 6 Vprašanje razlage, ki ga mora obravnavati predložitveno sodišče, izhaja iz besedila dela določbe, v skladu s katerim lahko upravičenec do zavarovanja, kadar se obrne na sodišče druge države članice, toži zavarovalnico *pred sodiščem kraja, kjer ima stalno prebivališče.*
- 7 Sodišče v zvezi s tem opozarja, da se s pravili o mednarodni pristojnosti praviloma ne želi določiti tudi nacionalne pristojnosti (natančneje krajevne

pravno podlago za ugotovljeno pristojnost sodišča, ki mu je bila zadeva predložena. Zapisnik je začasen.

² **Člen 1071. Preverjanje mednarodne pristojnosti.** Odstavek (1): Sodišče, kateremu mu je bila zadeva predložena, po uradni dolžnosti preveri, ali je mednarodno pristojno v skladu s nacionalnimi pravili o pristojnosti, in če ugotovi, da ni pristojno niti ono niti nobeno drugo romunsko sodišče, tožbo zavrže z utemeljitvijo, da ni v pristojnosti romunskih sodišč, brez poseganja v uporabo določb člena 1070. Zoper odločbo sodišča se lahko vloži pritožba pri hierarhično nadrejenem sodišču.

³ Legge n. 134/2010 (zakon št. 134/2010), ponovno objavljen v Monitorul Oficial [al României] (uradni list Romunije) št. 247 z dne 10. aprila 2015, s poznejšimi spremembami in dopolnitvami.

⁴ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1) [...] *(ni prevedeno)*.

⁵ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki je zdaj razveljavljena.

pristojnosti). To velja za določbe člena 1072(1) romunskega zakonika o civilnem postopku⁶ ter uvodne izjave 4 Uredbe (EU) št. 1215/2012⁷.

- 8 Vendar predložitveno sodišče meni, da pri zgoraj navedenem pravilu obstajajo izjeme, in upoštevna doktrina gre v to smer. Romunski zakonik o civilnem postopku na primer krajevno pristojnost določa s pravilom zasebnega mednarodnega prava v primeru *forum necessitatis* [glej člen 1070(1) romunskega zakonika o civilnem postopku⁸, ki določa, da je romunsko sodišče kraja, s katerim je zadeva dovolj povezana, pristojno za odločanje o konkretni zadevi, ki je tam navedena].
- 9 Najpomembnejši vidik pa je, da Sodišče [...] (*ni prevedeno*) prvo alineo člena 7(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlaga tako, da ta ne določa le mednarodne pristojnosti, pač pa tudi nacionalno (krajevno pristojnost). Tako je Sodišče v sodbi v zadevi C-386/05 [Color Drack], [točka] 30, razsodilo: [g]lede na to, da člen 5, točka 1(b), prva alinea, Uredbe št. 44/2001 določa tako mednarodno pristojnost kot krajevno pristojnost, ima ta določba namen poenotiti kolizijska pravila glede pristojnosti in torej neposredno določiti pristojno sodišče brez napotitve na notranje pravo držav članic. Sodišče Evropske unije je zato izrecno odločilo, da določbe člena 5(1)(b), prva alinea, Uredbe št. 44/2001, katerega ekvivalent je naveden v členu 7(1)(b), prva alinea, Uredbe (EU) št. 1215/2012, določajo mednarodno in nacionalno (krajevno) pristojnost.
- 10 Iz tega izhaja, da tudi v primeru Uredbe (EU) št. 1215/2012 obstajajo kolizijska pravila, katerih namen ni določitev le mednarodne pristojnosti, ampak tudi nacionalne (krajevne) pristojnosti. Na podlagi te predpostavke se dvomi, ki jih je izrazilo predložitveno sodišče, porajajo v tem smislu, da je mogoče opredeliti argumente v prid razlagi, v skladu s katero zadevno besedilo določa mednarodno pristojnost in nacionalno (krajevno) pristojnost, kar je razvidno tudi iz nasprotnega stališča, v skladu s katerim je predmet te določbe zgolj mednarodna pristojnost.

⁶ **Člen 1072. Notranja pristojnost.** Odstavek (1): Kadar so v skladu z določbami te knjige pristojna romunska sodišča, se pristojnost določi v skladu z določbami tega zakonika in po potrebi z določbami posebnih zakonov.

⁷ Ta se glasi: [d]oločene razlike med nacionalnimi predpisi, ki urejajo pristojnost in priznavanje sodnih odločb, ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga. Nujno je potrebno sprejetje določb za poenotenje kolizijskih pravil glede pristojnosti v civilnih in gospodarskih zadevah ter zagotavljanje hitrega in enostavnega priznanja ter izvršitve sodnih odločb, sprejetih v državi članici.

⁸ **Člen 1070. Forum necessitatis.** Odstavek (1): Romunsko sodišče kraja, s katerim je zadeva dovolj povezana, postane pristojno za odločanje o zadevi, čeprav zakon ne določa pristojnosti romunskih sodišč, če se ugotovi, da tožbe ni mogoče vložiti v tujini ali da ni mogoče razumno zahtevati, naj se vložijo v tujini.

- 11 Trditve v utemeljitev stališča, da člen 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 določa mednarodno in nacionalno (krajevno) pristojnost, vsaj kot jo razume predložitveno sodišče, so naslednje:
- 12 a) prvič, v zvezi s tem se usmerja slovnična razlaga, saj določba navaja pristojnost sodišča *kraja, kjer ima stalno prebivališče tožnik*; treba je poudariti, da imajo angleška, francoska, italijanska in druge različice enako vsebino. Zato je treba opozoriti, da se sklicuje na *kraj* stalnega prebivališča in ne na *državo* stalnega prebivališča;
- 13 b) poleg tega sistematična analiza, poleg slovnične analize, sledi istemu pristopu; opozoriti je treba, da se besedilo člena 11(1) zadevne uredbe nanaša na tri različne primere, medtem ko se točka (a) nanaša na sodišča države, v kateri ima sedež zavarovalnica, točka (b) pa določa pristojnost sodišča v kraju, kjer ima stalno prebivališče tožnik; to razliko v besedilu je mogoče pojasniti s tem, da je namen zadnjene določbe tudi določitev krajevne pristojnosti; v okviru te trditve je mogoče vključiti tudi prvo alineo člena 7(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012, ki jo je Sodišče, kot je navedeno zgoraj, razlagalo tako, da zajema tudi krajevno pristojnost, in ki vsebuje enako besedo – *kraj*;
- 14 c) poleg tega bi morala biti v skladu z uvodno izjavo 15 Uredbe (EU) št. 1215/2012 pravila o pristojnosti čim bolj predvidljiva; ta cilj se doseže z razlago, v skladu s katero se sklicuje tudi na nacionalno (krajevno) pristojnost;
- 15 d) poleg tega uporaba določbe, analizirane v zgoraj navedenem smislu, ne vpliva na tradicije držav članic Evropske unije pri določanju njihove nacionalne pristojnosti. Drugače kot na primer člen 24(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012, v zvezi s katerim je Sodišče Evropske unije imelo priložnost razsoditi, da ta člen določa le mednarodno pristojnost (v tem smislu sodba C-420/07 v zadevi Apostolides; v zvezi s tem je treba poudariti, da se nacionalne tradicije pri razdelitvi pristojnosti v primeru terjatev v zvezi z nepremičninami razlikujejo; prejšnja romunska zakonodaja je vsebovala tudi druga pravila, kot so tista, ki so trenutno določena v členu 117 romunskega zakonika o civilnem postopku⁹ [...] (*ni prevedeno*)), obravnavani položaj ne sproža občutljivih vprašanj in se zanj vsekakor uporabljajo določbe člena 62 te uredbe.
- 16 V zvezi s trditvami, ki jih je mogoče navesti v podporo nasprotnemu stališču v smislu, da je določena le mednarodna pristojnost, lahko predložitveno sodišče predlaga:

⁹ **Člen 117. Vprašanja v zvezi z nepremičninami.** Odstavek (1): Tožbe, ki se nanašajo na stvarne pravice na nepremičninah, se vložijo le pri sodišču okrožja, v katerem je nepremičnina. Odstavek (2): Če je nepremičnina v več kot enem sodnem okrožju, se tožba vloži pri sodišču stalnega ali začasnega prebivališča toženca, če se toženec nahaja v enem od teh okrožij, in če to ni tako, pred katerim koli sodiščem okrožja, v katerem je nepremičnina. [...] (*ni prevedeno*)

- 17 a) zgoraj navedene trditve ne upoštevajo dejstva, da je pravilo še vedno tisto, da se s pravili mednarodnega zasebnega prava določi le mednarodna pristojnost in da morajo biti izjeme izrecno določene; poleg tega morajo biti zaradi pravne varnosti te izjeme vsebovane tudi v jasnih in natančnih pravilih, ki lahko do želenega zaključka privedejo brez pretiranega prizadevanja za razlago;
- 18 b) teleološka razlaga lahko podpira idejo, da glede na to, da je namen člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 zagotoviti ugodnejšo pristojnost za upravičenca do zavarovanja, uporaba tega pravila ne bi smela pripeljati do sklepa, da tožeče stranke tožbe ne morejo vložiti pri drugem sodišču v državi stalnega prebivališča, če bi jim to lahko koristilo. Taka razlaga bi lahko odvzela pomen določbam uredbe (tako stališče je zavzelo tudi Tribunalul Gorj [okrožno sodišče v Gorju, Romunija]). Na primer, za tožeče stranke v obravnavani zadevi bi lahko bilo koristno, da bi tožbo vložile pri sodišču v Bukarešti in ne pri sodišču enega od njihovih stalnih prebivališč, saj lahko sklepajo, da so odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki jo prisodijo sodniki v Bukarešti, višje od tistih, ki jih priznajo sodniki drugje v državi; ta domneva lahko temelji na dejstvu, da so dohodki in stroški prebivalcev Bukarešte precej višji od dohodkov ostalih romunskih prebivalcev, kar vodi do razumne domneve, da sodniki v Bukarešti, tako kot vsi drugi prebivalci tega mesta, vrednost denarja dojemajo drugače kot sodniki drugje v državi v smislu, da je zaznana vrednost valute nižja; to bi teoretično lahko privedlo do dodelitve višje nominalne odškodnine za nepremoženjsko škodo. Vendar je ta primer zgolj posledica intuitivnosti.

I.iii) Obstoj pogojev za predložitev vprašanja za sprejetje predhodne odločbe Sodišču Evropske unije v zvezi z razlago člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012:

- 19 V skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije je Sodišče Evropske unije pristojno za predhodno odločanje o razlagi aktov institucij Evropske unije, če to predlaga nacionalno sodišče, ki meni, da je za izrek njegove sodbe potrebna odločitev o zadevi.
- 20 V obravnavani zadevi gre za razlago določbe prava Unije; uradna razlaga je potrebna, ker to nacionalno sodišče dvomi o vsebini pravila o pristojnosti iz člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 in je treba pojasniti vprašanje razlage, da se preveri pristojnost tega nacionalnega sodišča.
- 21 Poleg tega sodba Sodišča izpolnjuje tudi širše, vendar tudi pragmatične cilje: popularizirati, da se lahko z obravnavano uredbo določi tudi nacionalna (krajevna) pristojnost in ne le mednarodna pristojnost (ker se Sodišče v nobenem od izrekov sodb nikoli ni izreklo v tem smislu, njegovo stališče v zvezi s tem ni splošno znano); preprečiti protislovno sodno prakso na tem področju.
- 22 [...] (*ni prevedeno*)

[...] (*ni prevedeno*)

23 [...] (*ni prevedeno*)

24 [...] (*ni prevedeno*)

[...] (*ni prevedeno*)

IZ TEH RAZLOGOV

JE V IMENU ZAKONA

SKLENILO

Sodišču Evropske Unije se predloži to vprašanje za predhodno odločanje:

Ali je treba določbe člena 11(1)(b) Uredbe (EU) št. 1215/2012 razlagati tako, da se nanašajo le na mednarodno pristojnost držav članic [Evropske unije] ali tudi kot določitev nacionalne (krajevne) pristojnosti sodišča v kraju stalnega prebivališča upravičenca?

[...] (*ni prevedeno*) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

DELOVNO DOKUMENT